

tidig Lov af 1. April 1905 indeholdte almindelige Regler om Forbrydelser og deres Straffe eller andre Følger komme ogsaa til Anvendelse paa de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser, for saa vidt ikke anderledes i den er bestemt.

Det stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Ordføreren (Goos): Det af seks Medlemmer af det i Sagen nedsatte Udvalg stillede Ændringsforslag til denne Behandling er ganske enslydende med det, som af de samme Medlemmer var stillet ved dette Lovforslags anden Behandling, og jeg finder derfor ingen Anledning til ved denne Lejlighed, paa dette Tidspunkt, igen at optage en Forhandling om de saa ofte drøftede Uenighedspunkter vedrørende §§ 7 og 8, men skal ganske henholde mig til de Betragtninger, som tidligere ere udviklede af Medlemmer af Udvalget til Forsvar for det foreliggende Ændringsforslag. Jeg skal altsaa paa disse 6 Medlemmers Vegne tillade mig varmt at anbefale Forslaget. Der er kun en eneste Bemærkning, jeg finder Anledning til at gøre paa Grund af de Udtalelser, som faldt ved anden Behandling.

Jeg er ganske enig med det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) i, at Øjemedet med, Formaalet for en Ministeransvarlighedslov er dette at fastslaa Ansvar, hvem det skal paahvile, og bestemme Straffen for grundlovstridige Handlinger. Og naar det nu fra anden Side, de andre Medlemmer i Udvalget, som have modsat sig dette Ændringsforslag, er blevet fremhævet, at de ikke sætte Pris paa Loven, ikke tillægge den nogen Betydning, naar den ikke foruden disse 2 Hovedpunkter tillige indeholder visse Bestemmelser angaaende, som det udtrykkelig nævnedes forrige Gang, Spørgsmaalet om, hvornaar en provisorisk Finanslov eller en provisorisk Lov i Almindelighed er grundlovstridig eller ikke, saa mener jeg, at disse Medlemmer se fejl paa Sagen. Thi da det er givet, at Dommen om Gennemførelsen af en saadan Lov altid maa ligge i Rigsrettens Haand, idet Ansvar mod Ministrene ikke kan gøres gældende paa anden Maade end gennem Rigsretten, saa vil Sagen stille sig saaledes, at finder Rigsretten, at den Handlemaade, som den anden Side af Salen betragter som grundlovstridig, virkelig ogsaa er grundlovstridig, vil den dømme Ministrene, hvad enten vi vedtage Lovforslaget paa den

Maade, som det blev vedtaget ved anden Behandling, eller paa den Maade, som vi her foreslaa. Men finder Rigsretten, at den Handlemaade med Hensyn til provisoriske Love, som den anden Side af Salen vil have stemplet som grundlovstridig, har Hjemmel i Grundloven, saa vil Rigsretten i Kraft af den Betragtning, at en almindelig Lov ikke kan forandre, udvide eller indskrænke Regeringens Beføjelse i Henhold til Grundloven, ikke lade sig begrænse ved en Lov, der stempler noget som grundlovstridigt, der efter Rigsrettens Opfattelse ikke er det. Jeg mener altsaa, at den anden Side af Salen kommer akkurat lige saa vidt ved at vedtage vort Ændringsforslag som ved atter at vedtage det ved anden Behandling vedtagne. — Jeg fremsætter disse Bemærkninger væsentlig af den Grund, at hvis Sagen gaar videre til det andet Ting, ligger der dog, forekommer det mig, i den Betragtning, der ligger til Grund derfor, et Slags Haab om, at man med det andet Ting skulde kunne komme til en Overenskomst, fordi der i den Affattelse, som vi have foreslaaet, i Virkeligheden intet er foregrebet, og fordi man paa den anden Side ikke kan komme udenom Rigsretten.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Jørgen Berthelsen: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Sagens anden Behandling skal jeg tillade mig at anbefale mine Meningsfæller her i Tinget at stemme imod det stillede Ændringsforslag. Det er, som den ærede Ordfører (Goos) sagde, ordret det samme som det, der blev forkastet ved anden Behandling. Og naar den ærede Ordfører nu siger, at vi ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget opnaa aldeles nøjagtigt det samme som ved det ved anden Behandling vedtagne Forslag, have vi, der da stemte mod Ændringerne, en anden Opfattelse. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører og de, der stemte med ham, have den Opfattelse, der her gøres gældende, men de maa tillade os at have en anden Opfattelse. Vi ville ikke have Tyngdepunktet flyttet fra Rigsdagen til Rigsretten, som det flere Gange er udtrykt. Og læser man Fler-tallets Betænkning til anden Behandling, kan jeg i alt Fald ikke læse den paa anden Maade end, at Flertallet der gaar udenom Spørgsmaalet i Stedet for at løse det. Og at gaa udenom det Stridsspørgsmaal, der har staaet paa i saa mange Aar, nu ved Afgørelsen, synes os højst uheldigt.